

УДК 378 (045)

БУРИЙ Сергій Володимирович,
старший науковий співробітник Науково-
дослідного центру Військового інституту,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, Україна
e-mail: vadr66@rambler.ru

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ У ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО ВІЙСЬКОВОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ПРИ ФОРМУВАННІ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ У ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Анотація. Розглянуто наукові дослідження щодо теорії значення рушійних сил і діяльнісного процесу в системі освіти та їх практичне значення при формуванні знань, навичок і вмінь з управлінської культури майбутніх офіцерів. Розкрито і науково обґрунтовано педагогічні умови, які визначають забезпечення якісної професійної підготовки майбутніх офіцерів, а саме: організаційні, методичні, психолого-педагогічні. Системний підхід в освітньому процесі управлінської підготовки військових становить основу в формуванні високого військового професіоналізму, який має складниками: систему професійних знань і вмінь з управління військовим підрозділом, навчання й виховання підлеглого особового складу; систему поведінкових якостей; систему морально-психологічних якостей. Теоретично обґрунтовано управлінську культуру офіцера та її практичне значення для офіцера при виконанні ним соціально значущих професійних обов'язків.

До системи формування управлінської культури майбутніх офіцерів віднесено створення професійно орієнтованого освітнього середовища у військовому закладі вищої освіти. Обґрунтовано зміст навчальної експериментальної дисципліни змісту «Основи управлінської культури», де враховано цілі, завдання, принципи і специфіку сформованої управлінської культури офіцера, забезпечення міждисциплінарних зв'язків між навчальними дисциплінами, які створюють сприятливі організаційні й педагогічні умови для цілеспрямованого розвитку управлінської культури майбутніх офіцерів.

Акцентовано, що майбутній офіцер у процесі навчання у ВВЗО повинен оволодіти загальнотеоретичними основами дисциплін, що необхідні для їхньої управлінської підготовки, науково-методичними й організаційно-педагогічними вміннями.

Ключові слова: управлінська культура офіцера; системний підхід; управлінська підготовка; вищий військовий заклад освіти; освітня діяльність; практична підготовка; міждисциплінарні зв'язки; умови.

Постановка проблеми. Ефективне формування управлінської культури в майбутніх офіцерів тактичного рівня передбачає застосування системного підходу, оскільки система надає можливості воедино вишикувати всі складники управлінської підготовки у вищому військовому закладі світи (далі ВВЗО), які відповідно і є складниками системи професійної підготовки в цілому. Застосування системного підходу в педагогічній науці є головним, оскільки система педагогічних понять, що представлена у взаємозв'язку їх один з одним, є не що інше, як сукупність понять, які формують одне розвинене поняття, що виражає сутність предмета даної науки. Для педагогіки роль такого стрижньового поняття, як системний підхід, виконує роль педагогічного процесу. Це поняття, з однієї сторони, позначає весь комплекс явищ, які вивчаються педагогікою, а з другої – виражає сутність цих явищ.

Випускники у процесі управлінської підготовки – це офіцери тактичного рівня, які отримують достатні знання й розуміння процесів планування, підготовки, ведення і забезпечення бою загальновійськовим підрозділом (тактичною групою). Отримані

знання і сформовані навички дозволять їм приймати обґрунтовані рішення в бойових умовах, вирішувати нетипові завдання, віддавати накази (розпорядження), нести відповідальність за їх виконання.

Аналіз досліджень і публікацій та визначення невіршених раніше частин загальної проблеми. У педагогічній науці аналізуються та обґрунтовуються значення рушійних сил освітнього процесу для ефективного опанування начальним матеріалом, тенденції розвитку освіти такими науковцями, як М. А. Данілов, Т. М. Десятов, В. І. Загвязінський, Ю. К. Бабанський та інші. Теорію та значення системного підходу розкривають Л. С. Виготський, О. М. Леонтьєв, А. Г. Кузнецова, В. С. Маслов, В. С. Рижиков та інші. Модель розвитку військової освіти й управлінської культури офіцера обґрунтовується у працях М. І. Нецадима, О. А. Прохорова, А. О. Кучерявого, О. М. Маслія, Р. В. Торчевського та багатьох інших.

Визначення невіршених раніше частин загальної проблеми. Використання безпосередньо системного підходу щодо формування управлінської культури майбутнього офіцера не мало практичного застосування в освітньому процесі вищого військового навчального закладу (далі ВВНЗ).

Метою статті теоретичний аналіз літературних джерел та наукове обґрунтування використання системного підходу при формуванні управлінської культури майбутніх офіцерів в процесі практичної підготовки у ВВНЗ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Формування управлінської культури в процесі професійної підготовки офіцерів тактичного рівня передбачає підготувати всебічно розвинутих, кваліфікованих конкурентоздатних військових фахівців, які здатні виконувати типові службові обов'язки відповідно до займаної посади за військовою спеціальністю.

В. І. Загвязінський [1], досліджуючи провідну роль системності в освітньому процесі, запропонував інше обґрунтування, розвиток і конкретизацію суперечності, що виявлена М. А. Даниловим, сформулювавши основну суперечність освітнього процесу як «суперечність між втіленою в діяльності учня досягнутим рівнем знань, розвитку, відношенням до навчання та необхідним рівнем, що знаходиться в найближчій перспективі, закономірно зростає з досягнутого рівня» [1].

Ю. К. Бабанський, прагнучи визначити якісну своєрідність системи рушійних сил усього педагогічного процесу в цілому, а не тільки процесу навчання, як основу розглядав суперечність між вимогами пізнавального, практичного, суспільно-корисного характеру, що висувалися, та реальними можливостями з їх реалізації [2].

Річ у тому, що виходячи з положень діяльнісного (системного) підходу (О. М. Леонтьєв), виховання не може здійснюватися поза діяльністю, воно, по суті, і полягає в залученні учня до відповідної діяльності на відповідних мотивах, у ході якої і відбувається зміна особистості курсанта. Причому, якщо в звичайній діяльності розвиток особи суб'єкта виступає як побічний, супутній продукт, повністю підлеглий безпосередній меті діяльності, то у виховній діяльності результат лежить у площині вирішення протиріччя між ціллю в об'єкті (мета діяльності зі «зміни природи людьми») і ціллю в суб'єкті (мета діяльності зі «зміни людей людьми») або в іншому формулюванні – між педагогічними цілями і цілями самих курсантів [3].

Після проведення аналізу А. Г. Кузнецовою великого числа праць із системної проблематики, вона стверджує, що в даний період (до середини 80-х рр. збіглого століття) специфіка соціальних систем реально вивчалася недостатньо і ще менше враховувалася при застосуванні системного підходу до соціальних об'єктів. Тільки спеціальна робота з узагальнення розрізнених думок, яка не була ніким виконана в той час у Радянському Союзі (та і за кордоном такі роботи виникли лише до середини 80-х рр.), дозволяє синтезувати характеристики соціальних систем як специфічних

об'єктів системного дослідження: процесів, що визначають характер усіх структур соціальної системи; багатообразних і динамічних відносин соціального явища з тими, що детермінують його суспільними макросистемами; нерозривну єдність об'єктивного і суб'єктивного; складну внутрішню структуру, у якій причинно-наслідковий зв'язок є лише одним із видів взаємозалежностей; здатність реагувати на процес пізнання, прогнозування і проектування системи; вірогідність; самоорганізація; самоврядування; рефлексія; ціннісна орієнтованість; цілеспрямованість; унікальність; різноманітність [4].

Відповідно поступово формувалися специфічні вимоги до соціального пізнання, інструментів системного дослідження соціальних об'єктів. Педагогічний процес, таким чином, є спеціально організованою взаємодією педагогів і вихованців (педагогічна взаємодія або система) з приводу змісту освіти з застосуванням засобів навчання і виховання (педагогічних засобів) з метою вирішення завдань освіти, що спрямовані на задоволення потреб як суспільства, так і самої особи в її розвитку і саморозвитку.

У психологічній теорії діяльності в рамках теоретичних поглядів Л. С. Виготський [5], О. М. Леонтьєв [3] виділяють систему з трьох основних видів людської діяльності – трудової, ігрової й навчальної. Усі ці види тісно взаємозалежні та взаємопов'язані. Значення системного підходу аргументовано показав у своїх працях О. М. Леонтьєв: «Для опанування досягненнями людської культури, – писав він, – кожне нове покоління повинне здійснити діяльність, аналогічну (хоча і не тотожну) тій, яка стоїть за цими досягненнями» [3]. От чому, щоб підготувати вихованців до самостійного життя і різносторонньої діяльності, необхідно в міру можливостей залучити їх у ці види діяльності, тобто організувати повноцінну в соціальному і етичному відношенні життєдіяльність.

Спираючись на дослідження В. С. Маслової [6], можна виділити ряд структурних елементів, що характеризують сутність соціокультурної підготовки як системи: визначення, усвідомлення і постановка всієї сукупності цілей і завдань соціокультурної підготовки на всіх етапах професійної підготовки офіцера-миротворця; усебічне вивчення й констатація наявного рівня соціокультурної підготовки особи на конкретному етапі життєвого і службового шляху, а також виявлення і врахування основних тенденцій цього розвитку; комплексне і творче застосування системи методів, засобів, форм і прийомів соціокультурної підготовки, вибір їх оптимального співвідношення з урахуванням індивідуальних особливостей офіцера, службових умов його миротворчої діяльності; цілеспрямоване педагогічне спрямування соціокультурного самовиховання слухача-офіцера [6].

На основі результатів теоретичного узагальнення проблеми системного підходу в освітньому процесі вищого військового закладу освіти і проведення факторного аналізу О. А. Прохоров визначає педагогічні умови забезпечення якісної системної професійної підготовки майбутніх офіцерів, а саме: *організаційні* (забезпечення відповідної матеріально-технічної бази, укомплектованість педагогічними кадрами відповідного рівня, упровадження нових форм організації освітнього процесу, створення професійного середовища через міжсуб'єктну взаємодію з курсантом і потенційним замовником); *методичні* (удосконалення науково-методичного забезпечення освітнього процесу, функціонування системи методичної допомоги викладачам); *психолого-педагогічні* (забезпечення позитивної мотивації навчання, суб'єкт-суб'єктної взаємодії в системі «викладач-курсант»; індивідуалізація і диференціація освітнього процесу) [7].

До педагогічних умов системи розвитку управлінської культури магістрів військового управління Р. В. Торчевський відносить модель розвитку управлінської культури, методику її розвитку, критерії оцінювання її розвиненості [8].

Особливістю освітнього процесу ВВЗО М. І. Нещадим відмічає: методи співпраці, діалогічної взаємодії, дослідження, проектування, моделювання, проблемного навчання; інформаційні комп'ютерні технології; планування, жорсткий контроль за освітньою діяльністю [9].

За дослідженням М. І. Нещадима, деякі автори ототожнюють ефективність із продуктивністю або результативністю діяльності, інші – розглядають її з результативно-витратного погляду [9, с. 552–553].

У своєму науковому пошуку О. М. Маслій переконливо доводить, що організаційно-педагогічні умови формування офіцера як фахівця – це такі обставини і способи управління й організації їхньої підготовки у ВВЗО, що спрямовують розвиток професійно важливих для означеної сфери якостей особистості на поставлену мету і відтак спонукають до розвитку загальної здатності встановлювати на основі системного комплексу професійних знань, умінь, досвіду, ціннісних характеристик і професійно важливих у цій сфері особистісних якостей причинно-наслідкові зв'язки та адекватно впливати на процес виконання функцій і завдань в означеній сфері військової діяльності [10].

За В. П. Беспальком [11], системна педагогічна технологія розглядається як проект визначеної педагогічної системи, що реалізується на практиці.

А. О. Кучерявий відмічає, що молода людина хоче і може служити державі й суспільству, якщо вона патріотична, любить свою національну культуру, поважає працю представників своєї професії. Немислиме успішне служіння без якісної фізичної підготовки людини, її готовності до виконання професійних завдань, здатності гідно нести звання офіцера у принципі, тому, що в основу проектування виховної роботи повинна бути закладена саме парадигма служіння. І формування особистості майбутнього офіцера має відбуватися з позицій його підготовки до служіння [12].

Необхідно звернути увагу на внутрішню мотивацію в системі освітнього процесу у ВВЗО, оскільки вона є залежною від зовнішньої мотивації і особистих управлінських рис майбутнього офіцера. Одним із ефективних способів формування внутрішньої мотивації курсанта може бути актуалізація позитивного досвіду застосування їх для успішного розв'язання різноманітних завдань, вирішення різних проблем. Позитивний досвід може бути як власним, так і опосередкованим через сприйняття інформації з різноманітних джерел, серед яких – художні твори, засоби масової інформації, науково-популярні й науково-методичні видання, спостереження за успішною роботою викладача, більш досвідчених колег [13].

Т. М. Десятов на основі системного аналізу тенденцій розвитку неперервної освіти доводить передумови формування концепції навчання впродовж життя, розкриває вплив процесів глобалізації та інтернаціоналізації світового господарства на розвиток неперервної освіти. Сутність і принципи неперервності освіти визначені Т. М. Десятовим [14] мають суттєвий сенс для військової освіти яка проходить у процесі всього терміну проходження військової служби.

Управлінська підготовка у професії майбутніх офіцерів виконує одночасно перетворювальну та управляючу функції. Зміст управлінської підготовки майбутніх офіцерів у ВВЗО може розглядатися як єдність знань, навичок і вмінь, досвіду творчої управлінської діяльності військового командира й емоційно-ціннісних відношень у військовій дійсності. Узаємодія цих складників не суперечить їх лінійності [15].

Дидактичні здібності – це здібності передавати курсантам навчальний матеріал доступно, зрозуміло, викликати активну самостійну думку, організувати самостійну діяльність студентів, керувати пізнавальною активністю. В основі цих

здібностей лежить постійна установка на врахування психології курсантів, рівня їхнього розвитку, можливостей. Конкретно ці здібності проявляються у процесі застосування методів передачі знань, організації опанування знань, навичок і вмінь, забезпеченні розвитку особистості, перевірці, контролі, оцінюванні результатів учіння.

Академічні здібності – здібності до галузі науки, що є предметом викладання. Здібний викладач добре знає навчальний предмет, досконало, глибоко володіє матеріалом, має до нього великий пізнавальний інтерес, проводить науково-дослідницьку і методичну роботу. Він постійно знайомиться з новими досягненнями у своїй галузі, а також у суміжних науках.

Перцептивні здібності – це здібності проникати у внутрішній світ вихованця, психологічна спостережливість, пов'язана з розумінням особистості курсанта і його тимчасових психічних станів.

Мовні здібності – це здібності чітко висловлювати свої думки і почуття за допомогою мови, а також за допомогою невербальних засобів (міміки, пантоміміки).

Організаторські здібності – це вміння організовувати аудиторію, згуртувати її, правильно організувати власну діяльність (планування, контроль).

Системний підхід в освітньому процесі ВВЗО ґрунтується на застосуванні інтерактивних методів навчання. Інтерактивні методи навчання передбачають суттєві зміни методики підготовки офіцерів. Навчальний процес стає більш активним і продуктивним. Інтерактивне навчання передбачає застосування таких методів навчання, як рольові і ділові ігри, «мозкова атака», круглий стіл, тренінги, метод проектів, застосування професійних ситуацій. Ці методи ефективно сприяють формуванню професійних умінь і навичок, створюють атмосферу співробітництва, забезпечують мотивацію освітнього процесу.

Висновки та перспективо подальших розвідок. До системності в освітньому процесі ВВЗО при формуванні управлінської культури майбутніх офіцерів необхідно віднести створення професійно орієнтованого освітнього середовища; обґрунтування змісту управлінської культури офіцера, де враховано цілі, завдання, принципи і специфіку сформованої управлінської культури офіцера; забезпечення міжпредметних зв'язків між навчальними дисциплінами, які створюють сприятливі організаційні та педагогічні умови для цілеспрямованого розвитку управлінської культури майбутніх офіцерів. Майбутній офіцер у процесі навчання у ВВЗО повинен оволодіти загальнотеоретичними основами дисциплін, які необхідні для його управлінської підготовки, науково-методичних і організаційно-педагогічних умінь.

Перспективами подальших наукових розвідок ми бачимо розроблення практичних методичних вказівок щодо подальшого застосування системного підходу з урахуванням міжпредметних зв'язків.

Список використаних джерел

1. Загвязинский В. И. Теория обучения : современная интерпретация : учеб. пособие [для студ. высш. пед. учеб. заведений] / В. И. Загвязинский ; под ред. В. А. Сластенина. – Москва : Академия, 2001. – 384 с.
2. Бабанский Ю. К. Оптимизация процесса обучения : общедидактический аспект / Ю. К. Бабанский. – Москва : Педагогика, 1977. – 254 с.
3. Леонтьев А. Н. Деятельность, сознание, личность / А. Н. Леонтьев. – Москва : Политиздат, 1977. – 304 с.
4. Кузнецова А. Г. Развитие методологии системного подхода в отечественной педагогике : монография / А. Г. Кузнецова. – Хабаровск : Изд-во: ХК ИППК ПК, 2001. – 152 с.
5. Выготский Л. С. Педагогическая психология / Л. С. Выготский ; под ред. В. В. Давыдова. – Москва : Педагогика, 1994. – 479 с.

6. Маслов В. С. Теорія і практика культурологічної підготовки слухачів і курсантів : монографія / В. С. Маслов. – Київ : Логос, 1997. – 174 с.
7. Прохоров О. А. Експериментальна перевірка педагогічних умов та технології готовності майбутніх офіцерів до професійної діяльності на засадах педагогічного менеджменту / О. А. Прохоров // Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – Київ : ВІКНУ, 2010. – Вип. № 27. – С. 322–332.
8. Торчевський Р. В. Модель розвитку управлінської культури майбутніх магістрів військового управління в системі післядипломної освіти / Р. В. Торчевський // Вісник Національного університету оборони України. – 2012. – Вип. 3 (28). – С. 124–129.
9. Нещадим І. М. Військова освіта України : історія, теорія, методологія, практика : монографія / І. М. Нещадим. – Київ, 2003. – 766 с.
10. Маслій О. М. Формування фахової компетентності майбутніх офіцерів тилу у сфері військово-економічної логістики : автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / О. М. Маслій. – Хмельницький, 2011. – 20, [1] с.
11. Беспалько В. П. Педагогика и прогрессивные технологии обучения / В. П. Беспалько. – Москва : Ин-т ПО М-ва образования России, 1995. – 208 с.
12. Кучерявий А. О. Служіння офіцера як чинник проектування виховної роботи у навчальних закладах військового типу / А. О. Кучерявий // Вісник Черкаського університету : Педагогічні науки. – 2016. – Вип. № 14. – С. 53–60.
13. Рижиков В. С. Теорія і практика конструювання цільових моделей (професіограм) та процесу професійної підготовки майбутніх юристів : монографія / В. С. Рижиков. – Херсон : ТОВ «Айлант», 2010. – 280 с.
14. Десятов Т. М. Тенденції розвитку неперервної освіти в країнах Східної Європи (друга половина ХХ століття) : автореф. дис. ... докт. пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / Тимофій Михайлович Десятов. – Київ, 2006. – 41 с.
15. Ryzhykov, V. S. (2018). Method of organizing lessons in the armies in the way of modern world military educational practice. Problems of the development of modern science: theory and practice: Collection of scientific articles. EDEX, Madrid, España, p. 218–228.

References

1. Zagvyazynsky, V. Y. (2001). *Theory of Learning: Modern Interpretation*: Textbook allowance for stud. supreme. Moscow: Akademya (in Russ.)
2. Babansky, Y. K. (1977). *Optimization of the learning process*. Moscow: Pedagogyka (in Russ.)
3. Leont'ev, A. N. (1977). *Activity, consciousness, personality*. Moscow: Politizdat (in Russ.)
4. Kuzneczova, A. G. (2001). *Development of the methodology of the system approach in the national pedagogy*: monograph. Habarovsk (in Russ.)
5. Vigotsky, L. S. (1994). *Pedagogical psycholog*. Moscow: Pedagogyka (in Russ.)
6. Maslov, V. S. (1997). *Theory and practice of culturological training for listeners and students*: monograph. Kyiv: Logos (in Ukr.)
7. Prohorov, O. A. (2010). Experimental testing of pedagogical conditions and the technology of future officers' professional readiness on the principles of pedagogical management. *Collection of scientific works of the Military Institute of Kyiv National Taras Shevchenko University*, 27, 322–332 (in Ukr.)
8. Torchevsky, R. V. (2012). Model of development of managerial culture of future masters of military management in the system of postgraduate education. *Visnyk Nacionalnogo universytetu obrony Ukrayiny (Bulletin of the National Defense University of Ukraine)*, 3 (28), 124–129 (in Ukr.)
9. Neshhadym, I. M. (2003). *Military education of Ukraine: history, theory, methodology, practice*: monograph. Kyiv (in Ukr.)
10. Masliy, O. M. (2011). *Formation of professional competence of future officers in the field of military-economic logistics*: avtoref. dys. ... kand. ped. sciences: 13.00.04. Hmelnyczky (in Ukr.)
11. Bepalko, V. P. (1995). *Pedagogy and progressive learning technologies*. Moscow (in Russ.)
12. Kucheryavy, A. O. (2016). Officer service as a factor in the design of educational work in military-type educational institutions. *Visnyk Cherkaskogo universytetu: pedagogichni nauky (Bulletin of Cherkasy University: Pedagogical sciences)*, 14, 53–60 (in Ukr.)
13. Ryzhykov, V. S. (2010). The theory and practice of constructing target models (professiograms) and the process of training future lawyers: monograph. Herson (in Ukr.)
14. Desyatov, T. M. (2006). *Trends in Continuing Education in Eastern Europe (second half of the twentieth century)*: avtoref. dis. ... dokt. ped. sciences: 13.00.01. Kyiv (in Ukr.)
15. Ryzhykov, V. S. (2018). Method of organizing lessons in the armies in the way of modern world military educational practice. Problems of the development of modern science: theory and practice: Collection of scientific articles. EDEX, Madrid, España (in Engl.)

Abstract. BURY Sergiy Volodimirovich. SYSTEM APPROACH AS AN EFFECTIVE MEASURE IN THE ORGANIZATION OF EDUCATIONAL ACTIVITIES OF THE HIGHER MILITARY EDUCATIONAL INSTITUTION IN FORMING THE ADMINISTRATIVE CULTURE OF FUTURE OFFICERS IN THE PRACTICAL TRAINING PROCESS.

Introduction. The current reform of the Armed Forces of Ukraine to the world standards of the NATO member states, connected with the hybrid war and aggression in the East of the country, sets the task of the formation of the management culture in the process of professional training of officers of the tactical level, which contributes to the preparation of fully developed, qualified, competitive military specialists able to perform typical services duties according to the position held in a military specialty.

Purpose. There is identification of modern trends in the transformation of effective military management in the system of technical and innovative re-equipment of the Armed Forces of Ukraine to train officers to conduct the most effective modern battle.

To analyze the theoretical and analytical material on a systematic approach in pedagogical science as a driving force in mastering of teaching material, an effective educational process of the higher military educational institution.

Methods. The scientific article uses the system of methods of theoretical and empirical research, the general scientific methods of logical and comparative analysis, the interpretation of the received practice of introducing the formation of management culture in the educational process of the higher military educational institution.

Results. This article addresses scientific research of the theoretical meaning of imperative forces and the processes of activity within the educational system as well as their practical meaning in the process of obtaining knowledge and skills of the administrative culture of future officers. The pedagogical conditions that assure the qualified professional training of future officers are described in detail and enforced with scientific arguments. These conditions are the following: organizational, methodical and psychology and pedagogy based. The pedagogical conditions within the framework of administrative training of military personnel form the basis of a high level of military professionalism, which includes the following features: the system of professional knowledge and skills in the sphere of unit command, the training and education of the subordinate staff; the system of behavioural features, the system of moral-psychological features. Theoretical arguments on the administrative culture of an officer are provided as well as its meaning to an officer in the course of exercising of his socially valuable professional duties.

The system for the formation of a managerial culture of future officers include the creation of a professionally oriented learning environment in the university; substantiation of the content and didactic filling of the educational experimental discipline "Fundamentals of Management Culture", which takes into account the goals, objectives, principles and specifics of the formation of the officer's managerial culture; providing interdisciplinary links between academic disciplines that create favorable organizational and pedagogical conditions for the purposeful development of the managerial culture of future officers.

Originality. The scientific novelty refers to the scientific substantiation and practical implementation of the system in the educational process of the higher military educational institution in the formation of the management culture of future officers, the substantiation of the content of the officer's management culture, which takes into account the goals, objectives, principles and specifics of the formed administrative culture of the officer; providing interdisciplinary connections between educational disciplines which create favorable organizational and pedagogical conditions for the purposeful development of the management culture of future officers.

Conclusion. The future officer in the process of studying at the university must master the general theoretical foundations of the disciplines that are necessary for their managerial preparation, scientific and methodological and organizational and pedagogical conditions.

Key words: administrative culture of an officer; pedagogical condition; administrative training; higher military institution of education; educational activity; practical training; interpersonal relations; conditions.

Одержано редакцією 15.01.2018
Прийнято до публікації 19.01.2018